

**ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณี การแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ก.**

ระหว่าง	{	บริษัท อ.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
		บริษัท ก.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท อ. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐาน ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ก. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๔ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยได้แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ก. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท อ. เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศไทย เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx โดยมีทุนจดทะเบียนจำนวน xxx ล้านบาท ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการถือหุ้นในบริษัทอื่น ๆ และกิจการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเคมีคอลส์ ในปี ๒๕๖๓ บริษัท อ. มีรายได้รวมจำนวน xxx ล้านบาท ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ เป็นหนึ่งในบริษัทที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกันกับบริษัท อป. ซึ่งมีบริษัทที่ประกอบธุรกิจเคมีคอลส์ ที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยและต่างประเทศทั้งหมด จำนวน ๗๐ บริษัท สามารถแบ่งเป็นบริษัทที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน จำนวน ๔๘ บริษัท และบริษัทร่วมหรือบริษัทอื่น ๆ จำนวน ๒๒ บริษัท

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ก. เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศ เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx โดยมีทุนจดทะเบียนจำนวน xxx ล้านบาท ตามสัญญาร่วมทุนฉบับลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ ระหว่างบริษัท อ. และผู้ถือหุ้นอีก ๒ ราย โดยบริษัท ก. ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์น้ำยางและยางสังเคราะห์ ในปี ๒๕๖๓ บริษัท ก. มีรายได้รวม จำนวน xxx ล้านบาท ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีบริษัทที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน จำนวน ๒ บริษัท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

ก่อนการรวมธุรกิจบริษัท อ. (ผู้ถือหุ้นรายที่ ๑) ถือหุ้นสัดส่วนร้อยละ ๔๘.๘๔ ผู้ถือหุ้นรายที่ ๒ ถือหุ้นสัดส่วนร้อยละ xxx และผู้ถือหุ้นรายที่ ๓ ถือหุ้นสัดส่วนร้อยละ xxx ทั้งนี้ สัญญาร่วมทุนดังกล่าวกำหนดว่า “หากผู้ถือหุ้นรายใดรายหนึ่งมีความประสงค์จะขายหุ้นที่ถือในบริษัท ก. ผู้ถือหุ้นนั้นจะต้องนำหุ้นที่ต้องการขายมาเสนอขายให้ผู้ถือหุ้นอื่นตามสัดส่วนที่ผู้ถือหุ้นอื่นมีอยู่ในบริษัท ก. และหากไม่มีผู้ซื้อหุ้นที่เสนอขาย ผู้ขายหุ้นจึงจะมีสิทธิขายหุ้นให้แก่บุคคลภายนอกได้” และตามสัญญาซื้อขายหุ้น ผู้ถือหุ้นรายที่ ๒ เสนอขายหุ้นให้ผู้ถือหุ้นอื่นตามสัดส่วนที่ผู้ถือหุ้นอื่นนั้น มีอยู่ในบริษัท ก. ต่อมาบริษัท อ. ได้ซื้อหุ้นในบริษัท ก. โดยใช้สิทธิซื้อขายหุ้นตามสัญญาที่ผู้ถือหุ้นรายที่ ๒ เสนอขายหุ้น จำนวน xxx หุ้น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕.๓๓ ของหุ้นที่ออกและชำระแล้วของบริษัท ก. ทำให้บริษัท อ. ถือหุ้นเพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕๔.๒๑ ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด และผู้ถือหุ้นรายที่ ๓ มีสัดส่วนการถือหุ้นร้อยละ ๔๕.๓๗

๓. ตลาดสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

เมื่อพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจพบว่า บริษัท อ. เป็นหนึ่งในกลุ่มธุรกิจเคมีคอลส์ ซึ่งเป็นบริษัทที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกันของบริษัท อป. โดยบริษัท อ. ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการถือหุ้นในบริษัทอื่น ๆ และกิจการที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น บริษัท อ. จึงไม่มีสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจโดยตรง แต่บริษัท อป. มีสินค้าและบริการผ่านการประกอบธุรกิจของบริษัทที่เสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกันทั้งในประเทศและต่างประเทศในกลุ่มธุรกิจเคมีคอลส์ ได้แก่ การผลิตเม็ดพลาสติกโพลีเอทิลีนและผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องอื่น ๆ การบริการท่าเทียบเรือและคลังเก็บผลิตภัณฑ์ (Jetty & Tank Terminal) และบริการอื่น ๆ เช่น การให้บริการเคลือบเตาเผาอุตสาหกรรม การให้บริการหุ่นยนต์ตรวจสอบ การให้ใช้สิทธิการใช้เทคโนโลยีและโซลูชันโซลาร์ฟาร์มลอยน้ำ เป็นต้น

สำหรับบริษัท ก. ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์น้ำยางและยางสังเคราะห์ โดยมีมิกซ์ซีสี่ (Mixed C4) เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตสินค้า ประกอบด้วยบิวทาไดอิน (BD) เมทิลเทอร์เชียรีบิวทิลอีเทอร์ (MTBE) และบิวทีน-๑ (B-1) โดยบิวทาไดอิน (BD) เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตน้ำยางสังเคราะห์ไนไตรล์ (NBL) และยางสังเคราะห์สไตรีนบิวทาไดอิน (SBR)

เมื่อพิจารณาลักษณะผลิตภัณฑ์ของบริษัท อ. และบริษัท ก. พบว่า ผลิตภัณฑ์พลอยได้ของบริษัท ก. ได้แก่ ราฟิเนตวัน (Raff-1) และก๊าซปิโตรเลียมเหลวจากซีโพร (C4-LPG) ถือเป็นส่วนสำคัญของห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ในธุรกิจโอเลฟินส์ที่ได้จากกระบวนการผลิตบิวทาไดอิน (BD) ซึ่งใช้เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตน้ำยางสังเคราะห์ไนไตรล์ และยางสังเคราะห์สไตรีนบิวทาไดอินซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หลักของบริษัท ก. โดยผลิตภัณฑ์มิกซ์ซีสี่ (Mixed C4) ทั้งหมดที่ได้จากโรงงานโอเลฟินส์ของบริษัท อ. จะถูกส่งไปกลั่นแยกและเพิ่มมูลค่าที่บริษัท ก. และผลิตภัณฑ์พลอยได้ คือ ราฟิเนตวัน (Raff-1) และก๊าซปิโตรเลียมเหลวจากซีโพร (C4-LPG) จะถูกส่งกลับเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบให้กับโรงงานในกลุ่มบริษัท อ.

๔. ขอบเขตตลาด

๔.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

● ความสามารถในการทดแทนด้านอุปสงค์

ผลิตภัณฑ์ของบริษัท อ. และบริษัท ก. อยู่ในกลุ่มโอเลฟินส์ (Olefins Group) ซึ่งเป็นสารประกอบเคมีอินทรีย์ประกอบด้วยไฮโดรคาร์บอน โดยเฉพาะเอทิลีนและโพรพิลีน ผลิตจากอีเทน โพรเพน ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และแนฟทา ที่เป็นส่วนประกอบในก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบ^๑ โดยเอทิลีนและโพรพิลีน ใช้เป็นสารตั้งต้นในการผลิตพลาสติกชนิดต่าง ๆ เช่น พอลิไวนิลคลอไรด์ (PVC) พอลิเอทิลีน (PE) นอกจากนี้ ยังใช้เป็นสารตั้งต้นในการผลิตสารเคมีอีกหลายชนิด เช่น ลิเนียร์ แอลกอฮอล์ซึ่งใช้ผลิตผงซักฟอก เป็นต้น^๒ โดยบริษัท ในกลุ่มบริษัท อ. ประกอบธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์เอทิลีน (Ethylene) และผลิตภัณฑ์โพรพิลีน (Propylene) ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตเม็ดพลาสติกโพลีโอเลฟินส์ เม็ดพลาสติกพอลิไวนิลคลอไรด์ และผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องอื่น ๆ โดยมีผลิตภัณฑ์พลอยได้ เช่น มิกซ์ซีสี่ (Mixed C4) เบนซีน โทลูอีน ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์ชั้นปลายที่ได้รับความนิยมแตกต่างกัน ด้านวัตถุประสงค์ในการนำไปใช้งานอย่างสิ้นเชิง

ส่วนบริษัท ก. ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์น้ำมัน และยางสังเคราะห์ที่ได้จากการนำมิกซ์ซีสี่ (Mixed C4) จากโรงงานผลิตโอเลฟินส์มาผ่านกระบวนการผลิต เป็นผลิตภัณฑ์ C4 ต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในขั้นการผลิตอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น (Upstream Petrochemical Industry) โดยผลิตภัณฑ์ของบริษัท ก. รวมถึงบริษัทที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน มีจำนวน ๗ ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ บิวทาไดอิน (BD) น้ำมันสังเคราะห์ไนไตรล์ (NBL) ยางสังเคราะห์สไตรีนบิวทาไดอิน (SBR) เมทิลเทอร์เซียร์ บิวทิลเทอร์ (MTBE) บิวทีน-๑ (B-1) ราฟิเนตวัน (Raff-1) ก๊าซปิโตรเลียมเหลวจากซีโพร (C4-LPG) ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์ชั้นปลายที่ได้รับความนิยมแตกต่างกันด้านวัตถุประสงค์ในการนำไปใช้งานอย่างสิ้นเชิง

● ความสามารถในการทดแทนด้านอุปทาน

กระบวนการผลิตเอทิลีน (Ethylene) และโพรพิลีน (Propylene) ได้มาจากวัสดุป้อน คือ อีเทน ส่วนกระบวนการผลิตมิกซ์ซีสี่ (Mixed C4) ได้มาจากแนฟทาและก๊าซออยล์ ซึ่งเป็นวัสดุป้อนคนละชนิดกัน ประกอบกับข้อเท็จจริงตามคำชี้แจงของผู้ประกอบธุรกิจ พบว่า บริษัท อ. ไม่มีการซื้อหรือขายผลิตภัณฑ์โดยตรง กับบริษัท ก. แต่บริษัทที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกันกับบริษัท อ. นั้น ได้ทำการซื้อขายมิกซ์ซีสี่ (Mixed C4) ซึ่งเป็นผลพลอยได้จากโรงงานโอเลฟินส์ให้แก่บริษัท ก. ขณะเดียวกันบริษัท ก. ก็สามารถซื้อมิกซ์ซีสี่ (Mixed C4) จากบุคคลอื่นมาใช้ในการประกอบธุรกิจได้ด้วย และภายหลังจากการนำมิกซ์ซีสี่ (Mixed C4) ไปใช้ในการผลิตบิวทาไดอินได้ บริษัท ก. จะต้องขายราฟิเนตวัน (Raff-1) และก๊าซปิโตรเลียมเหลวจากซีโพร (C4-LPG) ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์พลอยได้จากการผลิต ขายให้แก่บริษัทในเครือบริษัท อ. ทั้งนี้ วัสดุป้อนที่ใช้ในกระบวนการผลิต แต่ละผลิตภัณฑ์มีความแตกต่างกันในการนำไปใช้งานอย่างสิ้นเชิง

จากการพิจารณาความสามารถในการทดแทนด้านอุปสงค์และอุปทาน สรุปได้ว่า แม้ว่าผลิตภัณฑ์ของบริษัท อ. และบริษัท ก. จะได้จากโรงงานโอเลฟินส์ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการผลิตอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น (Upstream Petrochemical Industry) เช่นเดียวกัน แต่ไม่สามารถทดแทนกันได้ในด้านอุปสงค์ และอุปทาน ดังนั้น การรวมธุรกิจครั้งนี้จึงไม่มีตลาดที่มีความทับซ้อนกันระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

^๑ เคมีภัณฑ์โอเลฟินส์ จากเว็บไซต์ของบริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน), <https://cutt.ly/UOXIqlR>

^๒ สำนักงานกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (FTIPC), <http://www.ftipc.or.th/th/petrochemical/>

๔.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาอุตสาหกรรมปิโตรเคมี (Petrochemical Industry Structure) ตั้งแต่ขั้นตอนการจัดหาวัตถุดิบจนถึงอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลาย พบว่า ในขั้นตอนการผลิตผู้ประกอบการธุรกิจสามารถจัดหาวัตถุดิบได้จากภายในประเทศและต่างประเทศ ในส่วนของขั้นตอนการจัดจำหน่าย นอกจากลูกค้าจะซื้อผลิตภัณฑ์ภายในประเทศแล้วยังสามารถนำเข้าผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศได้ แต่เพื่อให้การกำหนดขอบเขตตลาดมีความเหมาะสมในการพิจารณาการรวมธุรกิจครั้งนี้ จึงกำหนดตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในระดับประเทศ

กล่าวโดยสรุป จากการพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจ ประกอบกับการกำหนดขอบเขตตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง พบว่า เมื่อพิจารณาด้านสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และ บริษัท ก. ไม่มีตลาดที่มีความทับซ้อนกันระหว่างผู้ประกอบการที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ แต่มีความสัมพันธ์กันในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) เดียวกัน และเมื่อพิจารณาขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกำหนดให้เป็นตลาดในระดับประเทศ ทั้งนี้ ในการคำนวณส่วนแบ่งตลาดจะพิจารณาจากปริมาณจำหน่ายและยอดเงินขายแต่ละประเภทผลิตภัณฑ์ภายในประเทศไทยที่กำหนดให้กับบริษัทนอกเครือเท่านั้น

๕. ส่วนแบ่งตลาด

เมื่อพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจประกอบกับการกำหนดขอบเขตตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ส่วนแบ่งตลาดของบริษัท อ. แต่ละประเภทผลิตภัณฑ์ พบว่า ในตลาด ๑) โพรไพลีน (Propylene) เข้าข่ายเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด เนื่องจากมีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป สำหรับในตลาด ๒) เม็ดพลาสติกพอลิเอทิลีนชนิดความหนาแน่นสูง (High Density Polyethylene: HDPE) ๓) พอลิโพรพิลีน (Polypropylene) และ ๔) พอลิไวนิลคลอไรด์ (Polyvinylchloride) เข้าข่ายเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด เนื่องจากผู้ประกอบธุรกิจสามรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมา รวมกันเกินกว่าร้อยละ ๗๕ ขึ้นไป ทั้งนี้ ในตลาด ๕) เอทิลีน (Ethylene) และ ๖) เม็ดพลาสติกพอลิเอทิลีนชนิดความหนาแน่นต่ำเชิงเส้น (Linear Low-Density Polyethylene: LLDPE), เม็ดพลาสติกพอลิเอทิลีนชนิดความหนาแน่นต่ำ (Low Density Polyethylene: LDPE) ไม่เข้าข่ายเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด เนื่องจากไม่มีผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่งที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด และไม่มีผู้ประกอบการสามรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละ ๗๕ ขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศดังกล่าว

สำหรับ บริษัท ก. ไม่เข้าข่ายเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดในตลาดใด เนื่องจากไม่มีผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่งที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด และไม่มีผู้ประกอบการสามรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละ ๗๕ ขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศดังกล่าว

เมื่อพิจารณาขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด พบว่า การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ก. ไม่มีตลาดที่มีความทับซ้อนกันระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ทั้งนี้ บริษัท อ. เข้าข่ายเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่ซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดในบางตลาด แต่หากพิจารณาเฉพาะตลาดผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากการรวมธุรกิจกรณีนี้ได้แก่ ๑) ตลาดน้ำยางสังเคราะห์ไนไตรล์ (NBL) ๒) ตลาดยางสังเคราะห์สไตรีนบิวทาไดอิน (SBR) ๓) ตลาดเมทิลเทอร์เชียรีบิวทิลอีเทอร์ (MTBE) ๔) ตลาดบิวทีน-๑ (B-1) ๕) ตลาดบิวทาไดอิน (BD) ๖) ตลาดราฟิเนตวัน (Raff-1) และ ๗) ตลาดก๊าซปิโตรเลียมเหลวจากซีโพร (C4-LPG) พบว่า ไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดที่ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

แต่อย่างไรก็ตาม บริษัท อ. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ และ บริษัท ก. ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มียอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ซึ่งถือเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากรายได้ของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและรายได้ของผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป จึงเข้าข่ายต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ก. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้พิจารณาการรวมธุรกิจแล้วเห็นว่า การที่บริษัท อ. เข้าซื้อหุ้นตามสิทธิ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕.๓๗ ในบริษัท ก. ส่งผลให้ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท อ. มีสัดส่วนการถือหุ้นเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ ๔๘.๘๔ เป็นร้อยละ ๕๔.๒๑ ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด ซึ่งเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ (๒) ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก

หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาต่อมาว่า การรวมธุรกิจในกรณีนี้ ไม่มีตลาดที่มีความทับซ้อนกันระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ทั้งนี้ ในบางผลิตภัณฑ์ของบริษัท อ. ก่อนการรวมธุรกิจจะเข้าข่ายเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาด ตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ในบางตลาด แต่เมื่อพิจารณาเฉพาะตลาดผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากการรวมธุรกิจกรณีนี้ ได้แก่ ๑) ตลาดน้ำยางสังเคราะห์ไนไตรล์ (NBL) ๒) ตลาดยางสังเคราะห์สไตรีนบิวทาไดอีน (SBR) ๓) ตลาดเมทิลเทอร์เชียรีบิวทิลอีเทอร์ (MTBE) ๔) ตลาดบิวทีน-๑ (B-1) ๕) ตลาดบิวทาไดอีน (BD) ๖) ตลาดราฟิเนตวัน (Raff-1) และ ๗) ตลาดก๊าซปิโตรเลียมเหลวจากซีโพร (C4-LPG) พบว่า ไม่มีตลาดที่มีความทับซ้อนกันจึงไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดที่ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณายอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจมียอดขายเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป จึงถือว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็น “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง” ตามความในข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

เมื่อการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และ บริษัท ก. เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง จึงเข้าข่ายต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ บริษัท อ. ซึ่งทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๔ ได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถือเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเป็นเอกฉันท์รับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ก. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๕